

midler ved hjælp af de gennem en tidligere periode opsparede økonomiske reserver. Imidlertid har bl. a. oprettelsen af den gennem mange år planlagte fælles skandinaviske sømandsklub i Manila medført betydelige anlægsudgifter, der i høj grad har beskåret velfærdsrådets disponible reserver, ligesom driften af den nævnte sømandsklub også fremover vil medføre visse årlige driftsudgifter.

I finansåret 1962-63 bevilgedes der velfærdsrådet et ekstraordinært tilskud på 300.000 kr. til iværksættelse af en filmordning for danske skibe. Det nævnte beløb er anvendt til investering i den fælles dansk/norske filmtjeneste, men selve driften af filmtjenesten vil fremefter medføre ikke ubetydelige udgifter, som afholdes af velfærdsrådets løbende budget.

Da man må anse det for ønskeligt, at velfærdsrådets arbejde videreføres og udbygges, og at man fra dansk side også fremover bliver i stand til at

deltage i samarbejdet med de norske og svenske velfærdsråd i overensstemmelse med det ved lovens gennemførelse i 1948 forudsatte, har man udarbejdet nærværende lovforslag, hvorved velfærdsafgiften foreslås forhøjet fra 12 til 20 øre pr. dag, således at afgiften udredes med 5 øre pr. dag af den søfarende, 5 øre af rederen og 10 øre af statskassen. For statskassen vil den foreslåede afgiftsforhøjelse betyde en merudgift på ca. 240.000 kr. årlig, under forudsætning af at antallet af beskæftigede søfarende i den danske handelsflåde ikke ændres væsentligt i den nærmeste fremtid.

Da bidragene fra rederne og de søfarende opkræves gennem Ulykkesforsikringsforbundet for dansk Søfart, hvis regnskabsår følger kalenderåret, vil en afgiftsforhøjelse rent praktisk kun kunne gennemføres fra begyndelsen af et kalenderår, og under hensyn hertil foreslås det, at afgiftsforhøjelsen træder i kraft fra den 1. januar 1965 at regne.